

# S i r t t ä,

Ensimmäinen.

My Linna oli Joulul Maal, 20.

Weisatan kuin:

Ehet ligger et Glätt i Österrik, 20.

Toinen.

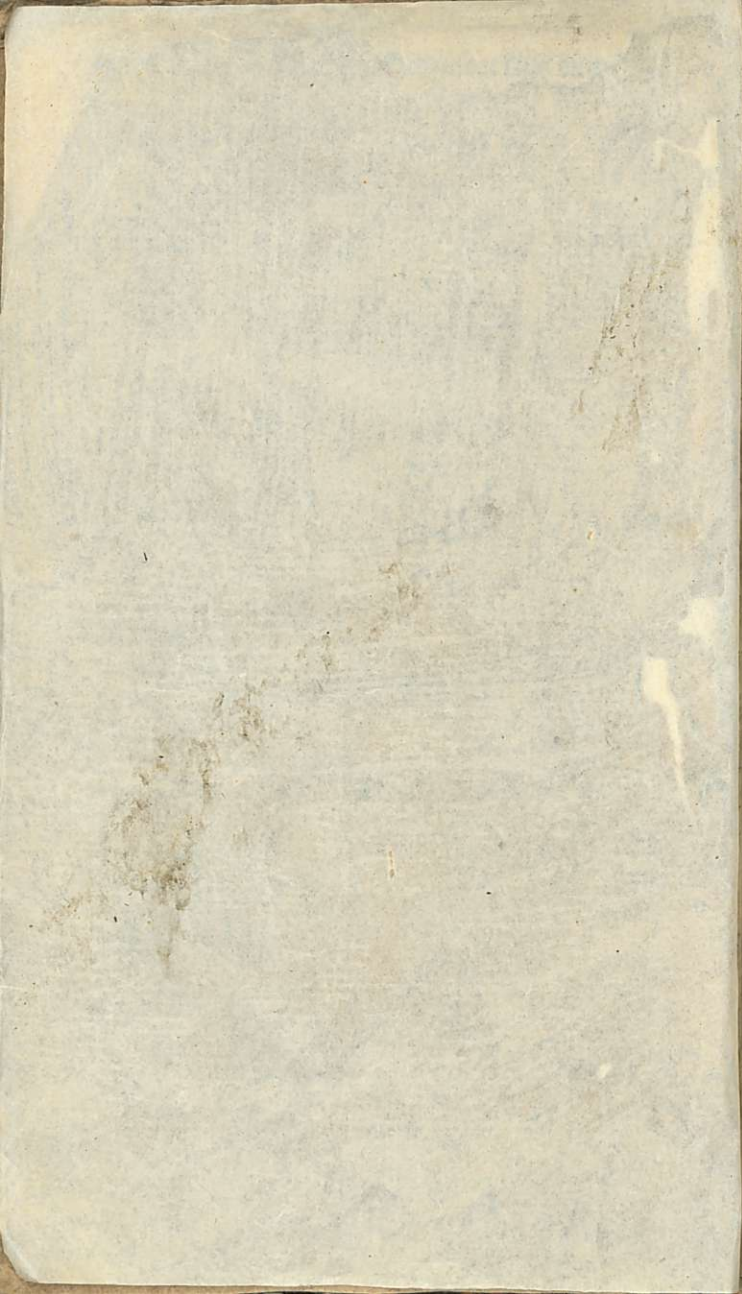
Kiitet ole minun Herran, 20.

Weisatan kuin:

Lu wat ware Allsmächtige GUD, 20.



1783.







### Ensimmäinen.

**Q**uon Linna oli Idäisäl maal, Se oli niin  
kaunist ylös raket, Hopia Kullall, Kal-  
lil Kullal, ja kallil Kiivil ylös muurat.  
Stel sissäl oli yri nuori Försti, fangitt juur  
hen jälken, Biskommend sylda, Maan ala  
uur maan alla, Maroin ja karmetten kessel.  
Hänen Jsän Rossin borist, Sen Tornitt  
tuli, Ach minun Poikan, Rakas Poikan,  
minun poikan, kuins olet fangittu kowin.  
Ach minun Jsän, rakas Jsän, Fangiures  
kawas, Biskommend sylda, Maan aua,  
maan alla, Waiwas ja ahdistures.  
Jsä minun Kuningan eteen, Langeis häte  
illens maahan, Armollinen minun Herran,  
le kerran, Kuule kerran Mist poikan on sano  
kwin.  
Eanon sinul sanon totta, Mun tyttären  
sä tahto, Waan ei se ole niin: Sill hän on  
Tornis pimiäs sijn, Jost pitä hänen mista  
hengens.  
Armollinen minun Herran, Lasse se fangit  
l, Biskommend tuhat, Kulda penningit,  
da penningit, Annan weren Pisaran edest.  
Ei auta Kulda penningit, Kuoleman hä-  
lummingin pitä, Hänen Kaulasans on  
da Käädyt, Kulda Käädyt, Sentähden  
en kuoleman pitä.

9. Jos kaulas on kulba tähdyt, Ei hän niit  
warastanut, Baan yri Neitsykäinen on anda-  
nut, Ja lahjoittanut, Rihlan ja rakkauden r  
fir.

10. Kuin Neitsy sen kuuli ja ymmärsi, Ett  
Fangi miittattaman piti, Lähet silkins liehuwai-  
sen, Juur punaisen, Hänen hengens lähtemisei.  
merkij.

11. Breiwin kirjot tällä tavol, Ennen kuins  
henges annat, Kats ensist ymbäris Mailman  
juur awarald, Kati ylös myös Linnan päälle.

12. Kuin siinä nukut, Niin mind hukun, Teh-  
kä tai listo yhten, Linnan sytytän, wakkian wi-  
ritän, Näin erikäm, Yhdest tdst mailmast.

13. Sielun Isä Jumal korjattkon, Taiwatt  
Waldukundan, koston andakon Jumal ylhäld,  
Joka ei meitä saldin yhten.

14. Sit otettiin Fangat ulos Tornist, Anne-  
tin hänen Sakramenti, Hän huuti Christux  
Ylös taiwallinen, Nyt pitiä minun kuolema

15. Sit hän wietin kedon päälle, Hänen piti  
assuman Tropui, Silloin hän Mestari rukoill  
ja aneli Et wiel wähä aika elä saisin.

16. Mestari sanoi: ei nyt enä, Siinä tahdot  
minun nyt pettä, Anna tänne sinun silkis, Ja  
karketis, Jol silmäs sidon kiini.

17. Mä sido wiel silmäni, An Mailma kerta  
katson, En ikänäns enä minä enä, Tain erän  
peräst Kaunil silmillän mailma katsel.

18. Hänen Isä seisoi Kedon pääl, ja itki  
katterast kolla, Rakas Poikan, Ach minun poi-  
kan, Voi minun Poikan, Sun kuolemas tah-  
don kosta.

19. Ach minun Isän, Rakas Isän, Mä t  
kuolem



olemata kosta, Wiatoina kuolla wahingori ja  
urhari, Wiatoina kuolla tahdon.

20. Embä sure nuorta ikän, Eng Mailman  
uneut, Waan minä suren mun Neitsykäistän,  
hanaiſtan, kuin katkerast sure perän.

21. Tai nuori Försti hajotti Silkins: Liehu-  
an tulen wäken, Se oli Merkki Neitsyel, Juur  
ijmeiseld, Sytyt Linnan Jos itse ylös paloi.

22. Tällä muoto, yhdel, hetkel Kari Nuoru-  
ista hukui, Neitsy paloi, Försti hirtettin, ja  
pustettin, Toinen toisens Rakkauden tähden.

23. Kohta kuin kolmas päiwä kului, Tuli En-  
gel Taiwast alas, Ja kaski Ruumin mahan ot-  
a, Juri kohta, Taitt Kaupungi kadotetan.

24. Sentähden tuli kosto suuri Mayettin kuo-  
ema tämä, Ja kedon pääl maahan lyötin Ja  
apettin Ihmist wiisi sata.

25. Oppikat tästä jokainen, Ettei kohta hywä  
mielist Yhdestä hajot, alas wajot, Ja pois eroit  
Yhdestä Rakkaudest.

26. Se Ihminen on willis ja wimmattu, jo-  
ka näin muodottomast teke, Jumalast ulwos sy-  
jätty, Ja hyljätty, joka eij kadu pahoi töitäns.

27. Se on kaikille tiettäwä, Joka tämän wir-  
ren on tehnyt, Yri kaunis Neitsykäinen, Iha-  
nainen, Idäisel Maal, yhdes Linnas.

### Toinen.

**S**iitet ole minun Herran, Ja hywäst siu-  
nattu Poikan, Tahdon nyt weisata ker-  
ran Täsä ja joka paikas.

2. Miehest pyhäst ja Piikaisest, Tämä wirsi  
on tehty, Sanct Yriänäst yhdest Riddarist,  
Jong Lunnus tähti on nähty.

3. Mitä minä sanon Yrjänäni kuulle, tee minun tahtoni juuri Kapadocian Kaupungin Siisäl tuli, siel kestä kohikärme suuri.

4. Se Kaupung on pitkä ja sangent suuri, Uusi kuningas kuluisa siäl, Kohikärme makais läsnä muuri Tahdoi Kaupungin ylös niellä.

5. Se peto niin paha ja ahne oli, Jokapäivä hän elatust tahdoi Ihmissä, Elämissä, kuin monda kuoli, Jotk perät pois olla mahdoit.

6. Jos ei hän saanut joka Päivä ja Yö, Elatust wahwast juuri, Niin käwi koht Kaupungin tygö Hengens puhals ylös muurin.

7. Kuin hän Hengens puhals ylös muurin, Tunsit ne kuin olit siäl; Jokatneu kuoliay kohta tuli Oli ruumit kaduill ja Tiel.

8. Kuningas sanoi neuwo toinen, Videttä män tästä pita, Peto wastaan ja Ihmissä Ett elä män nautit saissin.

9. Viidakkon wuoro myöddä, Ny Ihminen josta talost, Päiväky sen pahan Pedon syöddä, Sitt saamme elä suur talost.

10. Borgarit pidit kohta Kadun, kuin Kuningas sanonut oli, Edes tähdni käyddä ei säädä; Nyt joka talost pois tulit.

11. Ett jokaitfeld oli tullut Kohikärmen ruay, Niin Kuningan Tyttären wuoro tuli Ulos pantiin pedon teuray.

12. Kuningas tarits puolen Riiskidns, Neitsen wapauren tähden, Borgarit sono en tahdo meijn: Söhtin meidängin lapsen nähden.

13. Jolles tahdo Herra anda edes, me sanon totisest juuri: Sil hätkä on meidän kassiam, Me löymme maahan teidän muurin.

14. Tuli surullisest Kuningan sydän Sittä surua



Kia meno sangen, Itki hartast läski Neitsen  
und Pedon teuray kuin on langen.

15. Käy nyt edes Neitsy minun, Sinun pi-  
Eohikärmen ruay, Ajattelin Kuningan pojat  
un, ja ei pahan pedon teuray.

16. Neitsy murhes käsi postei Ja itki kat-  
ast kyllä West nuori silmil alas postil, Ah  
ia nllä olet.

17. Neitsy parhat wateit päällens puki, Ja  
katterast kyllä Karitsa syliis kiitti ja luki,  
u wuodat kynelit kyllä haikiast.

18. Jäkät hwyäst rakas Farin, Jäkät hwyäst  
bristityt kaikki, Tähän ast on minusta pidetty  
aari, Nyt pitä edeskäymän raitti.

19. Tule nyt kansan Herra Jesu Christ, Tule  
ot minua autaman Tunnustan syndiseyi itsiän  
ipist Tule sieluni wapahtaman.

20. Neitsy lähte suurel surul, Sitä Linnast  
kkein nähden, Jotk olit Kaupungin katuil ja  
el, Hartast itki Neitsen tähden.

21. Neitsy meni yhden pedon pääh ja katseli  
nbärillens, Tuli Sanct Yriänä ajan sield  
än karatti Hewoistans ymbärins.

22. Sit tuli Sanct Yriänä ajaden, Piist  
ittset jol hewoistans käänsi, Harnikat kuls  
in auringon tereä Ja ei Neitse tunden händä.

23. Seiso hwyäst Neitsy minun, Mitäs itket  
n waikiast, Mitä liene ett muttun on kašwos,  
inä tahdon sun päästä waiwast.

24. Neitsy sano juur waikiast Sanct Yriänä  
wastan, Kyneleit wuodatan juur haikiast,  
händ siin olemas haastoi.

25. Ajakat pois te nuori mies, Paettek ystä-  
ten puolen, Tiedän todest ett hukun täs ties,  
n hwyin mä yrin kuolem.

26. Jumalan wäel minä tahdon Neitsyi ja  
Lessei auta, Minä tänäpä'n sul awun tuotan,  
Ja Lohikärmen pois saatan.

27. Lohikärme wedest ylös tuli, Sanct Yrid-  
nä ajoi händä wastan, Pist miekan kädäst et  
läpits tuli, Ja ei enä Neitsyt haстан.

28. Ei Lindu lennä niin nopiaст, Kuin hän  
miekkans ulosweti, Joka Raudast, Kullast,  
Ja Hopiaст oli Jol Ihmeit juuri teki.

29. Se totinen Sanct Yridnä Herra Jesti  
Christ Taita meit kaikki auta helwetin madon  
läpitse pist, Piinan ja Kuolemans kautta.

30. Me rukoilem Isä sinua, wahwista mei-  
dän uskom Armos anna ja myös lisa, Etten tu-  
lis pirun tuskon.

31. Kunnia olkon, Isälle loppumatoin Myös  
Wojall, Pyhäl Hengel sama tulkon, Wlistys  
kans surel woimall.

LOPPU.



*Wahwista*

*Wojall*

*Wlistys*

*Wahwista*  
*Wojall*  
*Wlistys*